

REISVERSLAG SAN DIEGO, CA 2012

San Diego, CA...de 2de grootste stad van de staat, meer dan 1.3 miljoen inwoners en gelegen in het uiterste Zuiden, aan de grens met Mexico. In de VS noemen ze deze stad nog wel eens "America's finest city" gelet op de mondaine wereld, de (pré-economische crisis) staat van de stad, de stranden en het klimaat. Het San Diego Fire – Rescue Department telt een personeelsbestand van meer dan 1100 man, ze rukken jaarlijks naar meer dan 215 000 interventies vanuit hun 47 brandweerposten. Ze hebben een zeer groot wagenpark voor de verschillende eenheden binnen hun dienst; naast de gewone autopompen en autoladders hebben ze nog tal van commandowagens en andere ondersteuningsvoertuigen zoals die voor de Rescue company, HazMat company, de luchthavenbrandweer. Ze runnen hun eigen bommenopruimingsdienst, ze hebben 2 helikopters, hun eigen blus- en reddingsvaartuigen en ze treden op als first responders in een joint venture met de ziekenwagendienst. Onnodig te zeggen dus dat dit korps een perfecte gastheer is voor de Fire Observers.

Gelet op de goeie contacten die er lopen tussen SDFD en de Fire Observers, besloten we in 2011 om in 2012 opnieuw deze stad aan te doen. In augustus 2011 werden er 11 plaatsen opengesteld die in een mum van tijd ingenomen waren. De voorbereidingen konden beginnen en naarmate de vertrekdatum naderbij kwam namen de plannen voor deze 4de stage bij de SDFD meer vorm aan.

Op 10 mei 2012 vertrokken Carl Verstrepen en Jan Van Cauwenberghe reeds naar de VS. Ze vlogen van Brussel naar Washington en van daaruit naar Los Angeles. De dag nadien hadden ze er een afspraak met de leiding van de Los Angeles City Fire Department in verband met een stageprogramma voor 2013. Ook dit begint steeds meer concretere vorm aan te nemen. Na deze vergadering trokken zij naar San Diego waar zij reeds enkele dagen voor de groep's aankomst verbleven. Tijd voor wat vakantie, maar ook zeker om het stageprogramma nogmaals te overlopen met onze contactpersoon aldaar, Captain Barry Betha, de laatste "issues" weg te werken, de stad en de brandweerposten te gaan verkennen,...en de komst van de Fire Observers voor te bereiden.

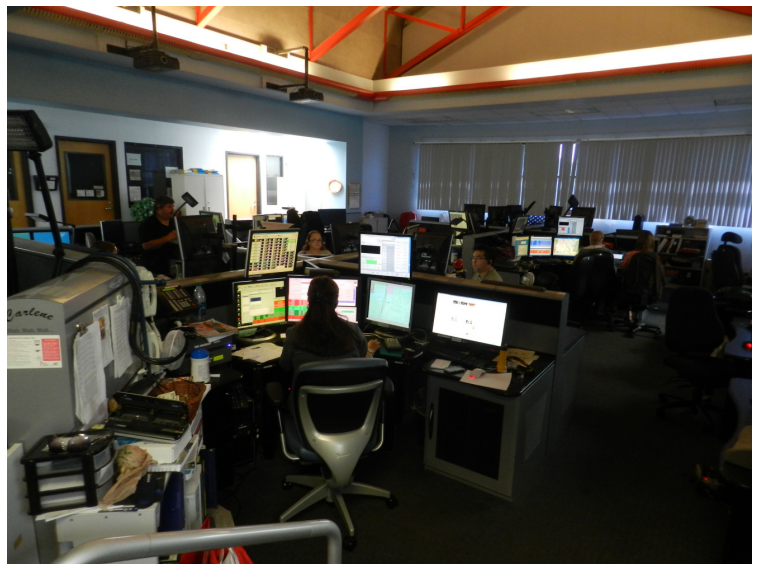
Maandag, 14 mei 2012:

Om 09h00 werd er afspraak gemaakt in de vertrekterminal van Brussels Airport. 11 Fire Observers werden er opgewacht door de derde begeleider van de reis, Fred De Vos. Iedereen stond er wat onwennig bij, niet wetende wat hun allemaal te wachten stond. Na de "goodbye's" van familie en vrienden begon men aan de check in om dan door de veiligheidscontrole door te lopen naar de gate. Een grote B777 van United Airlines vloog de groep over naar Washington Dulles. De vlucht verliep aangenaam en vlot, alsook de veiligheidscontroles en immigratieprocedures bij aankomst in de VS. De connectievlucht naar Los Angeles ging dan weer even vlot, ditmaal met een B757. Bij aankomst op LAX stonden Carl en Jan de groep al op te wachten. Het was een aangenaam weerzien, de groep was compleet. Na het claimen van de bagage en het ophalen van Fred's wagen reden we met z'n allen de I5 af richting San Diego. Na zo'n anderhalf uurtje waren we aangekomen in het hotel, tijd om ons te settelen, een welkomstgeschenk open te maken en een douche te nemen. Het hotel was de Comfort Inn at the Harbor, Deftig hotel, ruime en propere kamers...meer moet dat niet zijn. Na het avondmaal in de nabijgelegen Denny's werd er nog een briefing gegeven over wat er allemaal op het programma stond de komende week en dan was het tijd om onder de lakens te kruipen.

Dinsdag, 15 mei 2012:

Iedereen was al vrij vroeg op. Sommigen kropen al eens achter de computer, anderen gingen dan weer voor een ochtendwandeling

in de haven,...maar we zagen elkaar allen terug aan de ontbijttafel. Om 08h00 begon het inladen van de wagens en zetten we koers naar SDFD Station 1. Hier werden we reeds verwelkomd door de mannen van "The Big House" en door Barry. We lieten de wagens achter en liepen naar het HQ enkele blokken verder. We hadden er afspraak om 09h00. We werden er verwelkomd door de Fire Chief en zijn Senior Staff, de PIO en de President van de plaatselijke brandweervakbond,

Frank De Clercq...inderdaad, een man met Belgische roots. Fire Chief Mainar nam het woord en gaf de voorstellingen van hem en zijn staf, nadien was het tijd voor enkele woordjes van Barry, Frank en Carl. Er werden ook al enkele geschenken naar boven gebracht en ook de fototoestellen deden zeer goed hun best. Nadien gingen we met de wagen dan FCC, het Fire Communications Center. Deze alarmcentrale telt enkel burgerpersoneel, alhoewel er wel steeds 1 Captain op dienst is. Het is van hieruit dat alle noodoproepen gecoördineerd

worden. De calltaking in Californië wordt gedaan door de politie maar zij schuiven de oproepen naderhand door naar het FCC hier. We kregen een deskundige uitleg en voorstelling en tijd voor vragen. Na FCC trokken we een gebouw verder om onze interventiekledij op te halen. We kregen er ook een rondleiding van Chief Ester, de verantwoordelijke voor het wagenpark, in de maintenance facility. SDFD voorziet zelf in onderhoud en herstellingen van het eigen wagenpark van zo'n 400 voertuigen. Voor de lunch gingen we naar een Hooters in Mission Valley en dan werden we verwacht in de burelen van de brandweervakbond. We werden nogmaals verwelkomd door Frank De Clercq, in 't Vlaams by the way, en we konden onze eerste brandweershirts en dergelijke aankopen. Aangezien we allen schoon in uniform stonden te blinken, besloten we om naar Fire Station 21 in Pacific Beach te gaan om er een groet te brengen aan het 9/11 memorial.

Na dit werd het dan hoog tijd om iedereen naar zijn respectievelijke brandweerposten te brengen zodat de eigenlijke ride along kon beginnen. Tom Strybos, Marc Henkens, Nick Van Genechten en Youri Vanlommel gingen naar #1, Carl Verstrepen naar #10, Peter Teirlynck-De Bock en Bram Vandemaele naar #11. Op #12 zat Fred De Vos, op #17 Hans Claeys, #18 was dan weer het thuis voor Jean Pierre Vanderrasieren en Franck Vanhauwere. Jan Van Cauwenberghe ging naar #21, Klaas Delchambre naar #26 en Yannick Calcoen werd toegewezen tot #32.

Alle Fire Observers werden zeer hartelijk ontvangen door de San Diegan brothers. We kregen allen kamers toegewezen, onze plaatsen op de wagens, iedereen kreeg een rondleiding in de post, uitleg over de wagens en het materiaal,... Men had ons reeds voorzien in het avondmaal en niet veel later kwamen ook de eerste vragen op ons af. Men wou alles weten over België, over wat we van hen denken, over de Belgische brandweerdiensten, ons materiaal en de wagens, onze helmen....en ja, ze vroegen ook direct achter wafels! Ook de eerste interventies bleven niet uit...iedereen kreeg tijdens de eerste avond en nacht meerdere medische oproepen te verwerken, kleine brandjes, technische tussenkomsten en verkeersongevallen.

Woensdag, 16 mei 2012:

Omstreeks 09h30 verzamelden we op de parking langsheen de USS Midway, een oprustgesteld vliegdekschip welke nu dienst doet als museum. We begonnen ons dagprogramma met een bezoek aan het HQ van de San Diego Lifeguards. Deze dienst werkt onder de vleugels van de brandweer en staat in voor de bewaking en reddingen langsheen zo'n 40 km kustlijn en Mission Bay. Naast deze taken staan ze ook in voor ondersteunende politietaken, brandbestrijding en klipreddingen. Ze tellen een personeelsbestand van een kleine 300 man en ze beschikken over 21 reddingsvoertuigen en 18 vaartuigen. Naast het hoofdkwartier waar ze hun eigen alarmcentrale hebben, baten ze 9 permanente reddingsposten uit. Tijdens het seizoen komen er nog eens zo'n 25 bij.

We kregen tijdens ons bezoek een deskundige uitleg over de werking en het materiaal van de Lifeguards. Men gaf ons een rondleiding van het HQ en we gingen zelfs tot in de alarmcentrale in de top. Nadien was het tijd om te boarden want ze hadden een boottocht voor ons voorzien op de oceaan. Soms ging het er ruig aan toe...

Volgende punt op het programma was een bezoek aan de luchthavenbrandweerdienst, ook uitgebaat door de SDFD. We kregen een rondleiding van de kazerne en we konden ook even de wagens inkruipen. Een plaatje schieten langs buiten was echter niet mogelijk gelet op de FAA-wetgeving. Ze reden wel een crashtender uit voor een demo maar van achter een gesloten poort was dit niet veel soeps, ook hier weer die

FAA-wetgeving.

Na de lunch bij Subway reden we door Ocean Beach, via de Sunset Cliffs en het National Cemetary Fort Rosecrans naar de uiterste tip van Point Loma. We bezochten er het Cabrillo National Monument. We gingen er naar de oude en nieuwe vuurtoren en namen ruim de tijd om deftige beelden te schieten van San Diego, Coronado Island,... Na dit alles hielden we het voor bekeken en kon iedereen weer naar zijn brandweerpost voor een nieuwe reeks van interventies.

Donderdag, 17 mei 2012:

We waren weer vroeg de baan op want we hadden afspraak aan SDFD #38 om van hieruit naar Lake Hodges te rijden, in het noorden van de stad. Hier vond er een multi-agency wildland fire drill plaats. In totaal waren er 5 bosbrandweerwagens, 6 autopompen, een

tankwagen, enkele chiefs en een blushelikopter ter plaatse. Alles goed voor zo'n 50 man. Naast verschillende eenheden van SDFD waren er ook nog ploegen van Escondido en Poway. We kregen eerst allen een gezamenlijke briefing omtrent deze oefening en werden reeds enkele aandachtspunten aangehaald. Nadien kregen we uitleg over de helikopter, het materiaal en de

mogelijkheden van de helikopter van SDFD, de uitleg werd gegeven door Steve Vandewalle....inderdaad, een Amerikaan met Belgische roots.

Na dit alles begon de oefening. We kregen van zeer nabij de mogelijkheid om alles te volgen, van de grondploegen, de bluswagens, de fire shelter deployment, de blussingswerken van de helikopter, het ICS.

Op terugweg namen we een lunch in een Hooters langsheen de I15, nadien reden we verder naar Torrey Pines, La Jolla cove, children's pool, La Jolla shores,... om zo terug te keren naar onze brandweerposten. Ook vandaag was het dan weer een aaneenschakeling van interventies allerhande.

Vrijdag, 18 mei 2012:

Bij de samenkomsten 's morgens zien we dat de meesten hun oogjes kleiner en kleiner worden. De dagen zijn lang en de nachten kort...onderbroken nachten....iedereen begint het al wat te voelen.

We trekken vandaag naar Torrey Pines. Naast de gliderport, op de klippen van Black's Beach zal er een reddingsoefening plaatsvinden, ook vandaag weer een multi-agency drill. Na de verwelcoming en de briefing gaat de oefening van start. We zien 2 autopompen, een autoladder, 2 rescue's, lifeguards en 2 chiefs...., allen van SDFD, Miramar en MCAS Miramar. In een mum van tijd werd er een redder via touwen de steile klippen naar beneden gelaten, gevolgd door een tweede om dan nadien met een slachtoffer terug naar boven te komen. Een geslaagde oefening! Voor de lunch gingen we naar RT's longboard Grill in PB en dan reden we naar het NTC voor een oefening met HazMat 1. Nu, die mannen waren op weg naar het NTC toen ze opgeroepen werden voor een OGS-interventie. Uiteindelijk bleek het

niet zo erg te zijn en kwamen ze toch nog naar het NTC. Gelet de tijd werd de oefening wel wat aangepast en bleef het beperkt tot een rondleiding en uitleg van de wagen en materiaal, en een oefening van het ledigen van een gekantelde tankwagen. Rond 16h00 was iedereen terug in zijn kazerne, klaar voor nog enkele uurtjes rust, het avondmaal en dan een zeer drukke vrijdagnacht in San Diego!

Zaterdag, 19 mei 2012:

Armed Forces Day in de VS vandaag en dat zullen we geweten hebben. Afgelopen week zijn er tal van oorlogsschepen binnengekomen, de nagelnieuwe USS San Diego ligt in de haven open voor het publiek, er is een militaire parade,...maar we laten dit alles voor wat het is. We spreken af omstreeks 08h30 aan het Firehouse Museum. Men organiseert er een pancake breakfast en daarom besloten we om hier te ontbijten, ondertussen een kijkje te nemen in het museum en deze zo ook te steunen. We maken er een praatje met de andere aanwezigen en we maken ook al wat afspraken voor onze farewell dinner later deze week. Na het museum gaan we nog snel even naar een uniform shop downtown vooraleer we naar SeaWorld rijden. We verblijven de ganse dag hier in dit maritieme zeezoogdierenpretpark en we genieten van de verschillende shows met orka's, dolfijnen, zeeleeuwen,..., de verschillende tentoonstellingen en de rides. Na de laatste show van Shamu Rocks, springen we de wagens in en rijden we terug naar de posten voor een nieuwe lange nacht in de wagens.

Zondag, 20 mei 2012:

Het is voorzien dat iedereen in de kazerne blijft, 't is te zeggen...er is geen speciale activiteit voorzien. Sommigen blijven in hun posten om het interventieaantal nog wat op te krikken of wat dringend nodige slaap in te halen. Anderen gaan dan weer op eigen houtje naar een baseball game, het strand, downtown of naar de USS Midway. Voor mij begint de zondag op Station #10 rustig, mag ook wel na de drukke nacht. Alles bijeen hebben we maa een uurtje geslapen. Dus na het ontbijt en de ochtendtaken kruipt iedereen terug in bed of in de zetel. Tegen de middag gaan we boodschappen doen voor de lunch en het avondmaal. In de namiddag gaan we met de engine op stap en stoppen we om een ijsje, we rijden ook naar de universiteitscampus van San Diego State om er wat te gaan oefenen. Op de 3de verdieping van een parkeergebouw staat er een generator in de fik. Het is dus kwestie van ladders op te stellen, slangen naar boven te trekken en zo'n 100 meter verder te sleuren, "de brand" te blussen en dan moeten we plots weg...BAIL OUT roept de Captain! We lopen allemaal zo

snel mogelijk naar de rand van het gebouw, maken onze harnessen en rappelijnen klaar, de kant over en...zoef, naar beneden. Beneden oefenen we dan nog wat in speciale knopen en lanstechnieken. Het mag dan wel allemaal simpel klinken maar op het einde is iedereen zijn pijp uit. Een lekkere douche en avondmaal en een zeer fijne avond voor TV, met ijsjes, is een toffe opvolger.

Maandag, 21 mei 2012:

Ook vandaag blijven we in de brandweerposten. De meeste van ons gaan dan ook weer mee op oefening met hun crews. Zo gaat Engine 10 naar het NTC voor wat pomptesten en Brush 10 gaat naar een wildland fire drill. Eigenlijk dezelfde multi-agency drill als eerder deze week maar dat vind ik niet erg. Nu mag ik zelfs meedoen en ik moet zeggen...chance dat wij in België niet zo'n

landschap hebben....!

In de namiddag nemen we tussen de interventies door tijd voor wat wrijvings- en drukverliezen te berekenen. Ik doe gretig mee, alhoewel het niet altijd gemakkelijk is met de omzetting van inches en PSI's...maar ik zit er toch altijd plat op!

Dinsdag, 22 mei 2012:

De laatste dag... Een vroege afspraak om 08h00 aan de basis van de United States Coast Guard. We krijgen er een deskundige voorstelling van de USCG en de Sector San Diego in het bijzonder. Lt. Haas toont ons met een powerpoint en filmpjes het werk en de taken van de USCG. Daarna neemt hij ons mee voor een rondleiding doorheen de basis. Eén van de 3 MH-60T Jayhawk helikopters valt ons direct op. We krijgen de kans om deze van dichtbij te bekijken, fotootjes te trekken en we kunnen nadien ook de ganse start up en take off zien. We zien hetzelfde model ook in de hangar staan, volledig ontmanteld. Ze hebben hier ook nog zo'n 10 vaartuigen, dit gaat van kleine rivierbootjes naar de grotere ocean patrol boats. Ook hier krijgen we uitleg van 2 stuurmannen en krijgen we ruim de tijd om de boten te ontdekken en op gevoelige plaat vast te leggen. Na het bezoek aan de USCG rijden we de Coronado Bridge over naar Coronado Island voor een toertje. We maken verschillende stops voor wat foto's van de skyline van downtown San Diego, de mooie en dure huizen op Coronado, de stranden, van het Hotel del Coronado, de brug en de basis waar men voorziet in de opleiding van de US Navy SEAL's. Nadien gaan we naar het Gaslamp Quarter waar iedereen nog de tijd krijgt voor wat aankopen te doen, iets te eten en te drinken.

In de namiddag brengt 1 wagen onze kledij alvast terug naar het Logistics Department, de andere wagens rijden naar de winkel voor boodschappen. Het is tijd voor de traditionele

farewell dinner, alleen doen we dat deze keer niet op restaurant maar koken de Belgen zelf voor hun gasten, en dan nog wel in een speciaal kader...het Firehouse Museum. De boodschappen en het koken wordt nog allemaal heel leuk, de sfeer is goed en...tja, Piet en Jeroen zouden fier zijn op onze kookkunsten. Op het menu staat een gezonde spaghetti en zelfgemaakte lookbroodjes. Tegen 18h00 verwelkomen we onze gasten, in totaal zo'n 20 man. Deze komen van Station #1 maar we hebben ook nog Frenk van de Union aanwezig, de Assistant Chief Hicks, andere Chiefs van de Senior Staff en Barry met zijn vrouw Dawn. Iedereen geniet van de rijkelijke maaltijd en dranken, iedereen zit gemengd aan de tafels, er zijn tal van gesprekken aan de gang en er wordt serieus gelachen. Uiteindelijk een veel toffere avond dan een farewell dinner op restaurant. Na het eten nemen Barry, Assistant Chief Hicks, Frank en Carl nog even het woord voor de welgemeende felicitaties en dank u's. Er worden ook trainingscertificaten uitgedeeld. Er wordt nog een groepsfoto genomen voor de truck, alles wordt opgekuist en dan keren we terug naar de brandweerposten voor de laatste nacht. Sommigen nemen nog alle interventies mee, andere dan weer alles behalve de medische tussenkomsten en dan zijn er nog enkele die het tijdens deze laatste nacht voor gezien houden.

Woensdag, 23 mei 2012:

Het is gedaan! De laatste nacht bracht voor iedereen nog enkele interventies, wat foto's, wat adreskaartjes en geschenken. Rond 08h00 werd iedereen door Carl, Jan en Fred opgehaald. Het ontbijt werd genomen in The Waterfront, daar hadden we afspraak gemaakt met een brandweerman van SDFD Station 1 en Ted Kakuris, een Chief van het naburige El Cajon Fire Department. Ook Peter Frederickx was er, samen met een collega. Peter is bestuurslid binnen de Fire Observers en nu bezig aan een privé-reis doorheen het ZW van de VS. Zij zijn hier gisteravond laat geland en stonden erop om de ochtend samen door te brengen. Na het ontbijt zijn we dan met z'n allen naar de Broadway Pier waar het museumschip USS Midway ligt. Sommigen kiezen echter voor een wandelingetje doorheen Seaport Village maar de meesten gaan voor het vliegdekschip. Dankzij onze contacten bij de SDFD krijgen we een gratis rondleiding mét gids. Van in het diepste ruim van deze carrier tot in de

hoogste top van the island is er geen enkele ruimte voor ons veilig. Tegen het einde van het bezoek kennen we ze van binnen en van buiten! Voor de lunch gaan we naar de Kansas City Barbeque, het bekende Top Guncafé...en daarna laten we San Diego met grote spijt achter ons en zetten we koers naar Los Angeles. De wagens verliezen elkaar doorheen het verkeer maar we komen allen terug samen aan de Santa Monica Pier. Ook hier wandelen we weer twee rond, we lopen ook nog even het bikepad op richting Venice Beach en komen met de voeten in het oceaانwater terug. We volgen Wilshire Boulevard, rijden via de dure winkels op Rodeo Drive naar de straten van Beverly Hills om zo op Sunset Boulevard en Hollywood Boulevard te komen. Ons hotel is een gekende voor de Fire Observers...een Motel 6 op een steenworp van de Walk of Fame. Na het inchecken verkennen we de buurt en zoeken we wat maaltijden en drankjes.

Donderdag, 24 mei 2012:

Vooraleer we naar Universal Studios rijden houden we halt in de straten van de Hollywood Hills voor wat foto's van de beroemde letters. De rest van de dag wordt dan doorgebracht in het pretpark van de bekende studio's. We doen alle shows aan, alle ride's,...we zien Shrek, Terminator, Waterworld, en de Simpsons. We gaan met het treintje langsheen de sets van Desperate Housewives, Jaws, Earthquake, King Kong, War of the Worlds, Fast and the Furious,... In de lower lot gaan we nog naar de mooie ride van Jurassic Park en The Mummy. Backdraft bestaat niet meer...deze sloot twee jaar geleden en moest plaats ruimen voor een nieuwe, grote ride....Transformers. De officiële opening is voorzien op 25 mei...we zijn dus een dag te vroeg maar...toch liet men vandaag al enkele testruns uitvoeren en werd de pers ook al uitgenodigd. De ride is FENOMENAAL!!! Na het aperitief in het Hard Rock Cafe in Universal City gaan we naar Tony Roma's voor het diner, alhoewel enkelen liever een McDonald's en nog wat extra biertjes in de Hard Rock verkiezen. De avond wordt wederom afgesloten op Hollywood Boulevard.

Vrijdag, 25 mei 2012:

Het was vroeg en iedereen had kleine oogjes. Tegen 06h30 waren we al de baan op en kon iedereen dan weer de oogjes sluiten, uitgezonderd de chauffeurs... Liever wat vroeger op zijn dan uren in de file. Bon, na een dik uur rijden waren we LA County uit en hielden we halt aan een IHOP voor het ontbijt. De wagens werden ook nog snel van verse brandstof voorzien en dan reden we opnieuw de I15 op tot in Barstow, daar namen we de I40 tot in Kingman, Arizona. Na 15 minuten hadden we hier al twee treinen gezien, tot groot jolijt van Klaas, daarom gingen we aan de overkant van de straat een typische diner uit de jaren 50 – 60. Tot groot jolijt van Youri deze keer. Een broodje en enkele treinen verder kropen we dan opnieuw achter het stuur om koers te zetten naar Williams. Deze keer lieten we de snelweg echter links liggen en kozen we voor de echte Mother Road...de Route 66. Onze eerste stop was niet veel later, aan de General Store in Hackberry. Ook in Seligman hielden we halt. Na een vrij lange dag in de wagen kwamen we rond 16h30 toe in ons Travelodgehotel te Williams. We hadden nog wat biertjes in de frigobox dus we zagen ons al zitten aan 't

zwembad maar...’t zwembad stond leeg. De jacuzzi echter niet! Voor het avondmaal kozen we een deftige steak in één van de vele restaurants. De avond werd afgesloten met de souvenirwinkeltjes en de echte typische American bars.

Zaterdag, 26 mei 2012:

Na het ontbijtje reden we nog even naar de winkel en konden we tevens de wonderbaarlijke Memorial Day Parade van Williams bewonderen...de volle 3 minuten lang. Nadien reden we zo’n 40 minuutjes tot in het Grand Canyon National Park. Eerste stop was het Visitor Center en het nabijgelegen panoramapunt, daarna gingen we naar Grand Canyon Village

voor de lunch. Nadien reden we van viewpoint naar viewpoint om telkens weer door die mooie grootsheid van dit natuurwonder geraakt te worden. We konden een mooie zonsopgang bekijken en dan reden we terug naar Williams maar met een stop in Tusayan voor het avondmaal. De avond werd afgesloten met enkele biertjes aan de jacuzzi.

Zondag, 27 mei 2012:

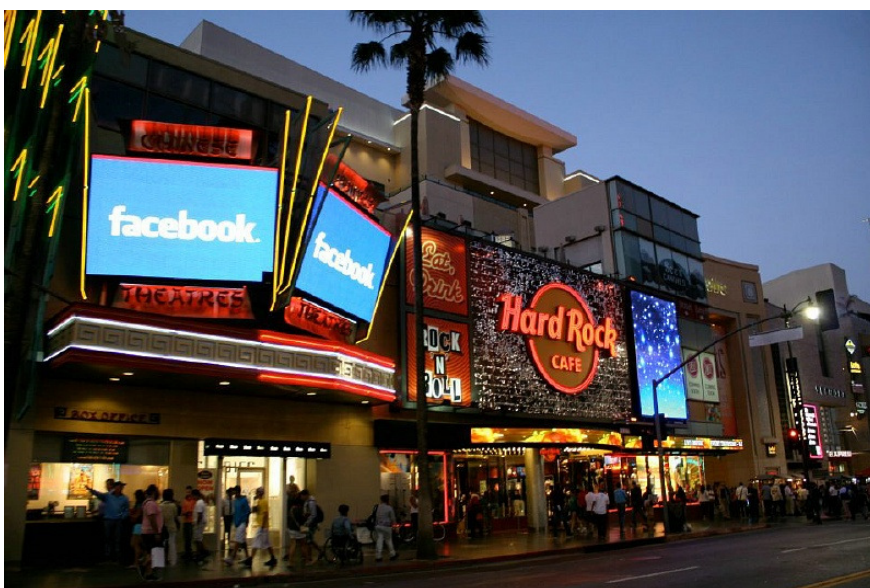
De auto’s waren rond 08h30 volgeladen voor ons laatste traject en het moet gezegd worden...hoe langer de reis duurt, hoe gemakkelijker het is om de wagens te laden! We worden hier nog volleerde loadmasters. We laten Williams achter ons en zetten koers naar de eindbestemming van de reis, Sin City....Las Vegas. Ongetwijfeld het grootste pretpark ter wereld...waar je het zo zot nog niet kan bedenken of je kan het er zien of doen.... Onderweg naar dit gokparadijs in de woestijn, houden we halt aan de Hoover Dam. We wandelen en rijden deze grote stuwdam over en nemen gretig foto’s vanuit twee staten. Nadien wandelen we ook nog even over de Mike O’Callaghan – Pat Tillman Memorial Bridge welke in 2010 geopend werd. Van hieruit kan je pas echt de grootsheid van de dam vatten...!

Bij het binnenkomen in Las Vegas zetten we direct koers naar een outlet center voor de lunch en de laatste aankopen. We gaan ook nog even naar een Outdoor World vooraleer we de nodige (groeps)foto's nemen aan het bekende verwelkomingsbord van Las Vegas. Next stop: de Stratosphere Tower. Enkelen krijgen blijkbaar plots schrik van de hoogte en verkiezen een pintje op het gelijkvloers. Anderen gaan dan weer naar boven voor de panorama en een pintje. De rides laten ze links liggen...

Ons laatste hotel is het Treasure Island Resort & Casino Hotel. We checken in, maken nog een paar afspraken in de groep en iedereen kiest zijn eigen weg. Fred, Jan en Carl blijven zowat bijeen, ook Hans komt hen nog vervoegen. Na de inname van de kamers en een douche spreken we af voor den aperitief in Gilley's Saloon. We bekijken ook de show van Sirens of TI vanop een VIP-spot, speciaal voor de gasten van dit hotel. De rest van de avond wordt gevuld met een lange wandeling langsheen een vulkaan, doorheen Rome, over de rialto-brug in Venetië tot aan de Bellagio fountains. Ondertussen wordt er uiteraard flink gegokt en gedronken. Het eten vonden we in het Toby Keith's I Love This Bar & Grill in Harrah's. Een countryrestaurant met live-band.

Maandag, 28 mei 2012:

Een koffie, wat zonnecrème, een flesje water, een zonnebril en Jan en Carl begeven zich naar het zwembad. Gezien en gezien worden lijkt hier wel het motto... We chillen tot tegen de middag. Daarna: douche en lunch bij Gilley's en dan klaar voor de verkenning doorheen alle hotels; Mirage, Ceasar's Palace, Bellagio, The Venetian, Harrah's Margaritaville, Planet Hollywood, Paris, MGM, Tropicana, Excalibur, New York New York, Mandalay Bay, luxor,... Het is een ganse namiddag en avond van wandelen, gokken, drinken, eten, shoppen en...bewonderingen... tot als we ruim voorbij middernacht terug in Treasure Island toekomen. We verkiezen allen een slaapmutsje bij Gilley's vooraleer we in bed kruipen.

Dinsdag, 29 mei 2012:

Gelet op het vroege vertrek van onze eerste vlucht spreken we al af in de lobby om 04h45. We vragen de wagens aan, geven de kamers terug en we kunnen dan nog één keer onze ogen de kost geven op The Strip, richting McCarran International. We zetten de groep en bagage af aan de vertrekterminal en brengen de huurwagens opnieuw binnen. Check in voor de vluchten verloopt voor sommigen wat moeizaam...informatica en gewichtscontrole is niet aan iedereen gegeven blijktbaar. Het neemt dus wat tijd om de groep doorheen de controle te krijgen ook maar kom, de vlucht naar Newark vertrok op tijd, met ons 14'en aanwezig. Een vlucht van zo'n 5 uur...5 uur slaap!

Net voor de landing in Newark worden we wakker, net op tijd dus om NYC op de camera vast te leggen. We blijven in dezelfde terminal voor onze connectievlucht, we zijn ruim op tijd dus we spelen nog snel iets te eten en te drinken naar binnen. De connectievlucht UA960 Newark – Brussel vertrekt op tijd aan de gate maar we hebben toch nog zo'n 40 minuten nodig om op de runway te geraken. Plots geeft de B777 volgas en nog geen minuut later hangen we al in de lucht, op weg naar de cruising altitude van 35000 ft. Sommigen onder ons hebben ook op deze vlucht weer een upgrade gekregen naar Economy Plus, anderen zitten dan weer in de gewone Economy Cabin maar krijgen lege zetels naast hen. De vlucht wordt een aaneenschakeling van vliegtuigen, films, drankjes, foto's uitwisselen, slaap, films, slaap, slaap, slaap,....ontbijt en koffie.

Woensdag, 30 mei 2012:

Het is rond 07h15 wanneer landingsgestel tegen de belgische grond botst. Nog een vlucht achter de kiezen en daarmee ook gelijk de reis... Terug de douane door, daarna de bagage ophalen en dan was het tijd voor een reunie met familie en vrienden. De eerste verhalen en omhelzingen vonden plaats. De trainingscertificaten werden uitgedeeld en er werd nog snel een laatste groepsfoto genomen voor iedereen huiswaarts kon keren. De stage San Diego, CA 2012 zit erop!

VERSTREPEN Carl